

значні показники імпорту в 2015 році були в Південній Кореї, Індії та Німеччині, але до 2019 року вони суттєво скоротилися [2].

На світовий паливний ринок негативним чином впливають політична і економічна нестабільність в різних регіонах (територіальні суперечки, невизначеність в питаннях транзиту нафти, що експортується, військові конфлікти, екологічні аспекти видобутку енергоресурсів тощо). Істотний вплив на стан світового ринку надає і розробка запасів сланцевого газу. Проблеми забезпечення вуглеводною сировиною (невизначеність динаміки розвитку міжнародних фінансових ринків, поглиблення боргових проблем цілого ряду держав тощо) продовжують залишатися в центрі уваги міжнародних організацій і політичних лідерів провідних країн світу.

Список використаних джерел:

1. Осацька Ю. Є. Міжнародна торгівля: сучасний стан та перспективи розвитку. *Молодий вчений*. 2016. № 12. С. 814-817.
2. Хохлов А.В. Справочные материалы по географии мирового хозяйства 2019. Електронний ресурс: <https://api.exportedu.ru/api/documents/78/download>
3. Шапран О. С. Структура світового ринку нафтопродуктів. *Актуальні проблеми міжнародних відносин*. 2013. № 115(1). С. 231-237.

Данилюк А. Р.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

УПРАВЛІННЯ ВИТРАТАМИ ТОРГОВЕЛЬНОГО ПІДПРИЄМСТВА

Основним елементом ринкового господарства є товарний обіг, здійснюваний за допомогою торгівлі. Саме торгівля вирішує одну з провідних завдань суспільного виробництва – задоволення потреб населення – і доводить товари від виробництва до споживання, підтримуючи рівновагу між пропозицією і попитом і зберігаючи баланс інтересів виробника і споживача [1, с. 93].

У порівнянні з періодом «адміністративно-командної» економіки, мета і завдання торгового підприємства змінилися докорінно. Характер його діяльності придбав форму підприємницького бізнесу, заснованого на використанні різних видів організаційних структур і організаційно-правових підприємств (державні й муніципальні підприємства, товариства, господарські товариства). В даний час змінилися й умови функціонування підприємства як основної ланки ринкової економіки, і його взаємозв'язок з іншими ринковими суб'єктами [2, с. 20].

Відповідно до вищевикладеного можна стверджувати, що в сучасних умовах, поряд із загальними економічними знаннями, зростає роль спеціальних знань в області господарсько-фінансової діяльності торговельних підприємств, а саме – оптимізація витрат на підприємствах торгівлі.

Як відомо, витрати – це грошова форма витрачених за період ресурсів, які необхідні для функціонування підприємства. Згідно з П(С)БО 16 «Витрати» зниження економічної вигоди внаслідок вибуття активів чи зростання кредиторських заборгованостей є причинами зниження вартості власного капіталу (крім його вилучення або поділу між власниками) та становлять собою витрати підприємства [3].

З моменту створення торговельної організаційно-правової одиниці, її функціонування потребує здійснення витрат, характер появи яких визначає їх поділ на довготривалі та поточні. Довготривалі затрати пов'язані із: здійсненням інвестиційних вкладень, купівлею нових приміщень для торгових точок збуту, капітальним ремонтом, модернізацією торгово-технологічного обладнання, придбанням комп'ютерних програм, формуванням портфеля цінних паперів та ін. Сутність поточних витрат торговельних підприємств (витрат обігу) у натурально-речовому виразі являє собою сукупність спожитих матеріальних, трудових та фінансових ресурсів, а у грошовому виразі – затрати на живу та уречевлену працю, спрямовані на здійснення торговельної

**« ЕКОНОМІКА І МЕНЕДЖМЕНТ 2021 :
ПЕРСПЕКТИВИ ІНТЕГРАЦІЇ ТА ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ »**

діяльності, тобто доведення товарів від виробника до споживачів, перетворення виробничого асортименту на торговельний, організацію збутової політики [4, с. 69].

Структура витрат торговельного підприємства наведена на рис. 1 [2].

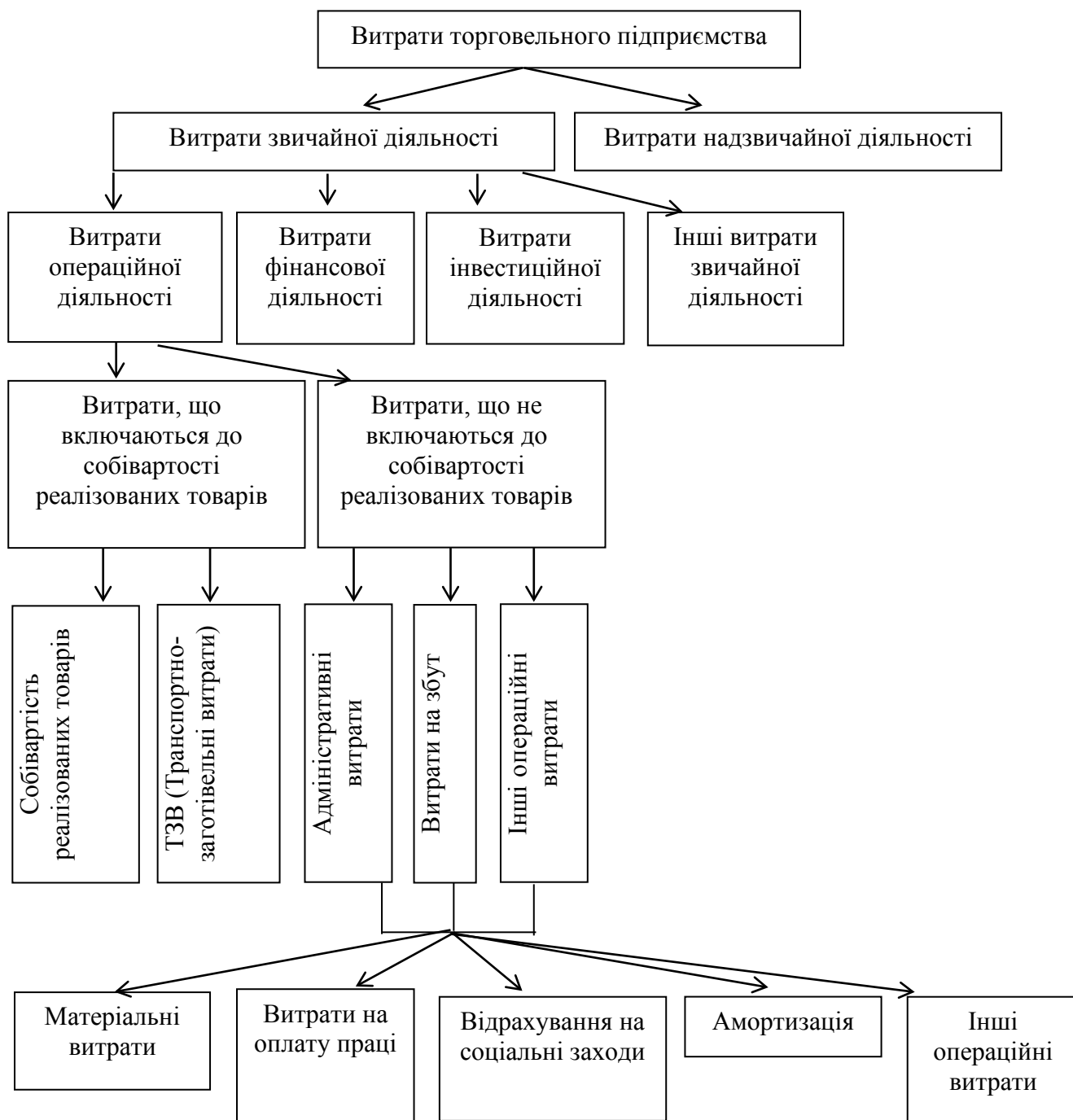

Рис. 1. Структура витрат торговельного підприємства

Економічні елементи витрат, на які розподіляються витрати торговельної організації, які не є складовою собівартості реалізованих товарів, становлять собою сукупність видів економічно-однорідних затрат у грошовому вираженні. Дамо характеристику матеріальним витратам [5].

Матеріальні витрати підприємств торгівлі охоплюють витрати на: паливо та електроенергію; воду та газ; матеріали й комплектуючі вироби, що були спожиті за період здійснення господарської діяльності; будівельні матеріали, необхідні для здійснення поточного ремонту приміщень, а також інших основних засобів, причому не тільки тих, що є власністю підприємства, а також взятих у довгострокову оренду на умовах лізингової угоди; тару; товари, що не були використані для продажу, а призначалися для тестування, оцінки їх властивостей та якостей, а також проведення наукових досліджень по вивченню їх складових та визначення придатності до використання; малоцінні та швидкозношувані предмети та інші матеріальні затрати, що виникли у процесі здійснення підприємством торговельної діяльності [6, с. 214].

Список використаних джерел:

1. Апопій В. В. Соціальна функція торгівлі. *Економіка і прогнозування*. 2007. № 4. С. 93–103.
2. Мазаракі А. А., Пшеслінський Д. М., Смолін І. В. Торговельне підприємство: стратегія, політика, конкурентоспроможність : монографія. Київ, 2010. 384 с.
3. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 16 «Витрати»: наказ Міністерства фінансів України від 31 грудня 1999 р. № 318.
4. Рябук К. П. Управління витратами торговельних підприємств. *Економіка і менеджмент 2020: перспективи інтеграції та інноваційного розвитку* : зб. наук. праць міжнар. наук.-практ. конф. : у 8 т. (Дніпро, 2–3 квіт. 2020 р.). Дніпро, 2020. Т. 4. С. 69–71.
5. ДСТУ 4303:2004. Роздрібна та оптова торгівля. Терміни та визначення понять. Київ, 2005.
6. Іванюта П. В., Лугівська О. П. Управління ресурсами та витратами : навч. посіб. Київ, 2009. 320 с.